



KRONIEK VAN DE STICHTING GESLACHT MEES



VAN DE REDACTIE

HET BLIJVEN ONZEKERE TIJDEN

We schrijven in het voorjaar van 2010. Een vluchtige blik om ons heen leert, dat de zeer woelige tijden waarover we vorig jaar schreven, nog lang niet zijn verdwenen. Met name de westerse wereld voelt de last van een ernstige financiële en economische crisis die maar langzaam tekenen van herstel vertoont. Eerst waren het de banken die gered moesten worden, nu zijn het de Euro landen in zuidelijk Europa die onze munt onder zware druk zetten. De toekomst is ongewis en dat is eigenlijk het enige dat we zeker weten. Met de Tweede Kamer verkiezingen in het vooruitzicht neemt de politiek thans een steeds luider klinkend voorschot op wat komen gaat. Afschaffende verworvenheden en gestage afbraak van (in Nederland) heilige huisjes, worden eerder regel dan uitzondering. Waar optimisten altijd wel een 'silver lining' zien, zijn er toch velen die denken te weten dat het eerst geruime tijd minder zal gaan voordat het weer wat beter wordt. De waarheid zal ook hier wel ergens in het midden liggen. Althans laten we dat hopen.

Temidden van de economische tegenspoed probeerde de wereld ook nog belangrijke stappen te zetten richting een groener milieu en tegen de alsmaar opwarmende aarde. In Kopenhagen kwam eind 2009 de ganse wereld die er toe doet op politiek, maatschappelijk en milieu gebied, bijeen. We weten inmiddels dat het daar bereikte resultaat door velen als teleurstellend wordt ervaren. Toch past hier optimisme. Er is dan weliswaar geen bindend accord bereikt, wel blijft de kwestie hoog op de agenda, neemt de bewustwording toe en is de term sustainability niet meer weg te denken binnen overheid en bedrijfsleven die gezamenlijk streven naar een beter leefmilieu voor ons allen. Verderop in deze Kroniek meer aandacht voor dit onderwerp, getuige de bijdragen van Adine en Marten Mees, kinderen van Mienke Mees - van Hoogstraten beiden woonachtig in Canada en vanuit verschillende richtingen nauw hierbij betrokken.

In deze Kroniek vindt u dit maal geen 'in memoriam' stukken. Waarschijnlijk zal dit een uitzondering blijken, gezien het gegeven dat onze familie veel relatief oudere familieleden kent. Wel aandacht voor kunst uit Canada (Monique Mees, volle nicht van Adine en Marten) en kunst uit eigen land (over de in 1964 overleden schilder Herman Mees verscheen onlangs een biografie). Verder o.m. een heus dubbel-interview met twee jonge Mezen wier opa's opa's broers waren en een interview met Jonathan Mees die gepassioneerd verteld over zijn werk bij het Film Fonds.

We hopen van harte dat deze 59e Kroniek u reikhalzend doet uitzien naar 2011 wanneer de 60e editie het licht zal zien. Een kroonjaar dus en belangrijk want in dat jaar viert we tevens de 75e verjaardag van onze Stichting. Ook daarover meer in deze Kroniek.

Redactie Kroniek ■

foto omslag: Adine Mees, CEO van Canadian Business for Social Responsibility, ontmoet HRH Prince Charles (zie verder pag. 12)

colofon

BESTUUR EN COMMISSIES

voorzitter

Madeline ter Horst – Mees
Keizersgracht 68
1015 CS Amsterdam
tel. 020 6128126 mob. 06 51808268
madelineterhorst@hetnet.nl

secretaris

Barbara Mees
Oud Over 124
3632 VG Loenen aan de Vecht
tel. 0294 230364
b.mees@kpnplanet.nl

penningmeester

Barend Mees
Barentszstraat 4
2518XG Den Haag
tel. 06 27033574

lid

Alexander Mees
Holy 16 - 1083 JK Amsterdam
tel. 020 6610441
amees@xs4all.nl

lid schilderijen

Joost Mees
Terbregse Rechter Rottekade 250
3055 XJ Rotterdam
tel. 06 20628657
joost.mees@mdhi.nl

lid adressenbestand/genealogie

Hans Mees
Neherpark 136
2264 ZC Leidschendam
tel. 070 3866304
jr.mees@hetnet.nl

Kroniek

Ludo Mees
Jaap Mees

redactieadres Kroniek

Ludo Mees
Generaal de la Reijlaan 21
1404 BN Bussum
tel. 06 15409028
maulume@xs4all.nl

Stichting Geslacht Mees

Bank Mees Pierson nr. 255050593
Postbank nr. 3792324
IBAN-nummer: NL76FTSB0255050593
BIC-nummer: FTSBNL2R

website

Hans Mees
jr.mees@hetnet.nl

Valentijn Mees
valentijn_mees@hotmail.com

Alexander Mees
amees@xs4all.nl

www.familiemees.com

VAN HET BESTUUR

EEN NIEUWE LENTE...

Een nieuwe lente, een (op)wekkend geluid:

Het kwinkeleren van de mezen in de vroege morgen. Ik word wakker van wat de wekker lijkt, maar het blijken de koolmezen in onze stads-achtertuin te zijn. Kennelijk willen ze me oproepen om in actie te komen voor de mega-Mezenfamilie.

Een nieuwe lente, een bekend geluid:

Stukje schrijven voor de kroniek! Wat is er zoal gebeurd het afgelopen jaar?

Zoals gebruikelijk hebben wij twee keer vergaderd, in het najaar en in het voorjaar, steeds met vooraf een huiselijke maaltijd, omdat de meesten rechtstreeks uit het werk komen en we dan even kunnen bijpraten.

Bekende agendapunten waren: Hoe gaat het met **de financiën**? In een jaar zonder familiedag gaat het daarmee altijd goed, want dan zijn er niet zoveel uitgaven. Wij zijn heel zuinig en declareren zelden iets.

De grootste uitgavenpost is deze kroniek, die aan alle volwassen familieleden wordt gestuurd, als communicatiemiddel in woord en beeld. Nieuw dit jaar is bij elk artikel het e-mailadres van de schrijver voor eventuele vragen of opmerkingen. Een reactie op een artikel kan ook in de volgende Kroniek geplaatst worden.

Een ander bekend agendapunt was **de website** die door Hans, Alexander en Valentijn vernieuwd is en met het ter perse gaan van deze Kroniek 'de lucht in gaat'.

De kunst was vooral om een eenvoudige, zelf te bedienen website te maken, zodat nieuwe gegevens snel en makkelijk opgenomen kunnen worden. Onze grote wens was om ook de genealogie erop te krijgen, maar dat is technisch ingewikkeld. Hans heeft nu een systeem gevonden waarmee je met een simpele klik de hele, geschreven genealogie kunt vinden. Elders meer hierover.

Nog een bekend thema: **De familiedag** komt er weer aan. Zoals bekend bestaat onze Stichting volgend jaar **75 jaar!** Wij viert dat op de **grote lustrum familiedag** op de exacte oprichtings-verjaardag, 19 juni 2011.

Wij kijken bij deze gelegenheid af van ons normale ritme van een Grote Familiedag per vijf jaar en daar tussenin een kleine.

Er is een mooi plan gemaakt om daarvoor iets te doen met onze enorme **fotocollectie** die ongeveer 20 jaar geleden is verzameld door Henk en Philip A.J. Elders nog meer hierover.

Een nieuwe lente, een nieuw geluid:

De Personele Unie van onze stichting met de Stichting van der Dussen van Beeftingh Fonds, een grote beslissing met als doel het familiefonds in een nieuw en eigentijds jasje te steken. Ook hierover elders in dit blad meer.

Kortom, de nieuwe lente geeft nieuwe moed. Veel plezier met deze Kroniek!



Namens het bestuur,
Madeline ter Horst - Mees ■

19 juni 2011

GROTE LUSTRUM
FAMILIEDAG

het 75-jarig bestaan
van de

Stichting Geslacht Mees

FAMILIEBERICHTEN

GEBOREN

Amsterdam, 21 oktober 2009: Maggie Annemarie PhMdr Mees, dochter van Philip Marijn Mzn Mees (R13-17-1, NP357) en Fleur Antoinette Westerbeek.

Rotterdam, 21 mei 2010: Emma Cecilia Vdr Mees, dochter van Victor Wzn (G XIV-21-1-1) en Selma Marike Mees - van Gent.

GEHUWD

De Schiphorst (gem Meppel), 22 maart 2010, Joost Anton JRzn Mees (R 13-13-3, NP355), geboren Delft, 27 september 1978, zoon van Johannes Robert Bzn Mees (R 12-13) en Maria Louise Sluiter en Jolein Marieke Hoorntje, geboren Curaçao, 8 december 1981, dochter van Thedoor Marnix Hoorntje en Jacoba Anna Holtrop.



OVERLEDEN

's Gravenhage, 27 mei 2009: Alexander Rutger van Ruijven, geboren Rotterdam, 10 juli 1933, echtgenoot van Madelon Wdr Elizabeth Mees (R 11-12, NP330).

DIVERSEN

Op 5 september 2009 vierden Rudolf Sebastiaan Hildebrandt LFCzn en Christja Elisabeth Mees - Henny (R12-20, NP368) hun 50-jarig huwelijk. ■



DE FOTOVERZAMELING VAN DE STICHTING

Reeds lang bestaat de wens om de grote verzameling foto's die Philip A.J. Mees en Henk Mees in de loop van de jaren hebben verzameld op een duurzame manier vast te leggen voor ze in het Rotterdams Gemeentearchief verdwijnen en niet meer zo gemakkelijk toegankelijk zijn.

Daartoe ben ik enige tijd geleden begonnen met het scannen van alle foto's en met het opslaan in een groot bestand. Het meest lastige daarbij is het steeds weer verzinnen van een goede naam en aanduiding, wie er op staan etc.

Al doende hiermee kwam bij mij de vraag op hoe we deze verzameling het beste kunnen vastleggen. Uitgeven in een boekvorm is het meest duurzaam, maar ook weer een momentopname; op Internet kunnen steeds weer aanvullingen of aanpassingen worden gedaan, maar het bladert niet zo prettig.

Helaas is de fotoverzameling nogal onvolledig en zijn er van sommigen wel heel veel verschillende. Vooral de Groningse tak kent nogal wat hiaten, ook al omdat die nogal wat geëmigreerde Mezen bevat.

Voorlopig blijft het bij een plan, maar ik doe nu vast een beroep op u om vooral niet foto's van voorouders weg te doen en om foto's van nu te voorzien van de namen van de mensen die er op staan. Het is zo jammer om foto's aan te treffen bij mensen en niet te weten wie er op staan.

En, wie mij kan helpen, hetzij met het aanvullen van de verzameling hetzij met het meedenken, die is van harte welkom.

Hans Mees (R12-13) ■

REINILD MEES

IN SUCCESVOL BERNSTEIN PROGRAMMA

Twintig jaar geleden overleed de onvergetelijke Leonard Bernstein (1918-1990). Behalve een ongeëvenaarde dirigent was hij ook een fantastische pianist én een componist van grootse muziektheaterstukken (West Side Story), symfonieën en diverse composities voor uiteenlopende bezettingen, waarin hij veelal jazz en Latijns-Amerikaanse elementen verwerkte. Ook schreef hij boeken over muziek, hield lezingen en presenteerde op de televisie zijn Young People's Concerts, waarmee hij een hele generatie jonge Amerikanen de liefde voor muziek bijbracht. Een veelzijdig muziekgenie waarvan er in de geschiedenis geen tweede te vinden is.

Dit jaar wordt Leonard Bernstein internationaal herdacht met concerten. In dat kader maakt Reinild Mees een tournee met haar programma The unforgettable songs of Leonard Bernstein. Daarin zingen de fameuze Amerikaanse sopranen Roberta Alexander en Claron McFadden liederen van Bernstein alsook bekende songs uit zijn musicals (deels in eigen arrangement). Het programma wordt in de geest van Bernsteins eigen televisieshows toegelicht vanachter de piano door Reinild. Voor de muzikale begeleiding wordt zij bijgestaan door trompettist Tonnie Kievits.

Na Amsterdam (Concertgebouw), Rotterdam (De Doelen), Den Haag (Diligentia), Leeuwarden (De Harmonie), Heerlen (Schouwburg), Heerenveen (Muziekcentrum), Naarden (Stadhuis), Laren (Rosa Spierhuis), Gent (Handelsbeurs) en Brugge (Concertgebouw) was op 7 april jl. een optreden in Londen aan de beurt. Met veel succes werd daar in

de Queen Elizabeth Hall het Bernsteinfestival van het Southbank Center geopend. (Zie recensie onder.)

Het volgende concert met 'The unforgettable songs of Leonard Bernstein' zal plaatsvinden in Den Bosch (Theater aan de Parade) op zondag 19 september a.s. om 11.30 uur, in het kader van het Internationaal Vocalisten Concours

Email: info@reinildmees.com ■

'Bernstein on Broadway' Queen Elisabeth Hall'

Review for The arts desk Thursday,
08 April 2010 by David Nice

One girl can hit a high C, and how; the other would surely melt the iciest-hearted in Rodgers and Hammerstein torchsongs. That's Roberta Alexander, on the evidence of her "Somewhere" last night. Together with classy lyric-coloratura Claron McFadden, the beaming high Cs girl, and sophisticated pianist-animateuse Reinild Mees. She ran the gamut of Bernstein's song-and-dance cornucopia with such physical ease and high spirits from these total artists, even the occasional archness in Lenny's heart-on-sleeve songbook passed with a relaxed sense of fun.



Getting to the heart of Lenny:
Claron McFadden, Reinild Mees and
Roberta Alexander

photogr. David Nice

HENK MOL, BEHEERDER KUNSTCOLLECTIE IN FORTIS/MEES-PIERSON BANK



Henk Mol beheert de collectie kunst en historische materialen voor de Fortis/MeesPierson bank. In gesprek met Jaap Mees.

Henk Mol: "Er kwam een vacature voor de functie beheerder van de Kunst collectie en Historische materialen bij de Fortis/MeesPierson bank. Het leek me een leuke baan om dit aan het einde van mijn loopbaan te gaan doen. In juli gaat deze bank fuseren met ABN-AMRO. Mijn functie is heel gevarieerd, ik moet de materialen in goede staat houden, verhuizen indien nodig, restaureren, contact met musea onderhouden voor de kunst uitleen en het budget bewaken. Mijn standplaats is Utrecht en ik kom een dag per week in Rotterdam. Ik ben opgeleid als interieur architect. Kunst en historisch materiaal (meubilair, kaarten, boeken) behoren tot mijn interesses. Het is vooral moderne kunst, ook oude meesters, maar 80% moderne kunst. Dit is ondergebracht in een Stichting Kunst en Historisch bezit. Daar is ook werk bij van Karel Appel en Corneille bijvoorbeeld.

De kunst bestaat uit drie moten: ongeveer zes duizend kunstwerken, 2700 historisch materialen en het depot geslacht Mees dat bestaat uit 66 werken, voornamelijk portretten. De kunst wordt vooral gebruikt om de kantoren in te richten. We hebben depots in Rotterdam, Amsterdam en Utrecht. Als Fortis/MeesPierson deze zomer gaat integreren met ABN-AMRO, gaan we het gebouw van een oude chocolade fabriek in Weesp betrekken. Het doel van de verzameling is om de kunst uit de depots te halen en ze vaker ten toon te stellen.

Laatst was er een groot kunstwerk van de Italiaanse kunstenaar Massimo Vitali in een kantoor naar beneden gevallen en dat heeft veel schade aangericht. Het bleek een foutieve constructie te zijn. Er moest een verzekeringsexpert aan te pas komen, we waren dagen met één schilderij bezig. Zo zie je dat ons werk erg arbeidsintensief is.

Soms vragen mensen in het bedrijf om een kunstwerk dat groot is met veel kleuren. Dan ben ik benieuwd

waarom ze dit vragen, is het alleen een soort prestige of zijn ze echt geïnteresseerd. Vaak neem ik dan enkele schilderijen mee en kan ze er soms van overtuigen, dat een iets kleiner werk met meer oog voor detail vaak veel interessanter is. Door mijn werk kijk ik anders naar kunst dan voorheen, ik let meer op de techniek, de voorstelling en de details.

Ik merk wel bij de nieuwe generatie, dat ze niet erg geïnteresseerd meer zijn in de oude portretten. Een oud Mezen voorvader of een andere oprichter zegt hen niet zo veel, ze hebben er geen band mee. Ook naar het antieke meubilair dat we in het depot hebben, is niet zo veel vraag, het past vaak niet meer bij de moderne bouwstijl en inrichting van hedendaagse gebouwen.

Ik hoorde dat er tijdens een bestuursvergadering van de familie Mees werd gesproken over een eventuele tentoonstelling van het werk uit het Mezen depot. Je moet goed bedenken dat dit veel werk met zich meebrengt, omdat de schilderijen over meerdere plaatsen zijn verspreid. En ook aanzienlijk veel kosten door het transport en de verzekering ervan.

Met Joost Mees, de schilderijen expert bij de Mezen, heb ik gesproken over een boek van de verzameling met mooie professioneel gemaakte foto's. Over de uitvoering hiervan is nog niets bekend."

Jaap Mees
Email: jaapmees@orange.nl ■

HERMAN MEES, KUNSTSCHILDER (1880 – 1964)

Aan mij de vraag om een stukje voor de kroniek te schrijven over de schilder Herman Mees, naar aanleiding van het fraaie boek "Herman Mees" uitgegeven in 2009 bij de tentoonstelling in het Veenkoloniaal Museum te Veendam, de plaats waar de schilder in 1880 werd geboren.

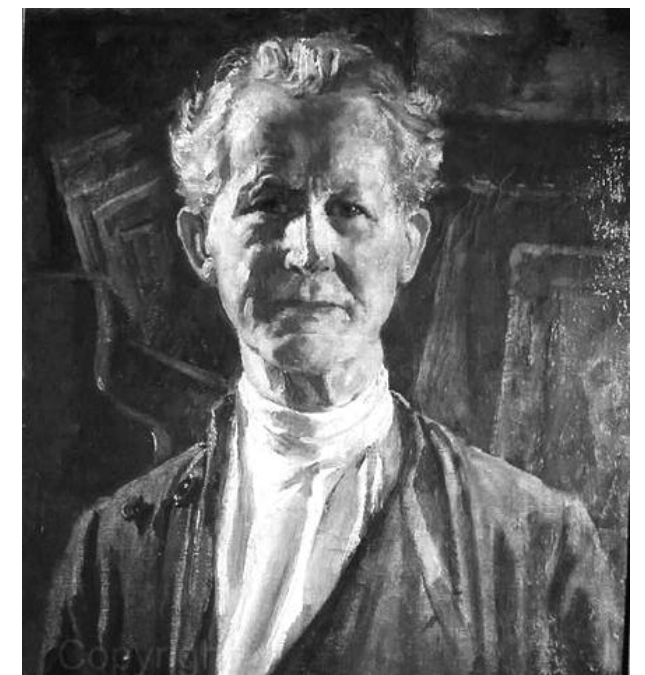
Ik doe dit graag ook omdat mij als Hermance Mees en als schilder vaak wordt gevraagd of Herman Mees mijn grootvader was.

Het boek doorlezend valt het grote vakmanschap op en de warmte van een man gebed in een levenslang huwelijk met Nettie van Aken en in een gezin met drie zonen en een dochter. Het is een van zijn zonen, Hans Mees die de initiator is van dit boek.

Geen getormenteerd schilder en excentriekeling, maar een gevestigd kunstenaar en vooral portrettist met een klantenkring van de gegoede Rotterdammers. Tevens is hij een gerespecteerd leraar aan de Rotterdamse Academie. Een gedegen vakman die in de beste portretten tot de ziel van de zitter doordringt. Ook zijn er portretten om den brode geschilderd van zakenmannen etc. Mees maakte veel kinderportretten en zegt zelf dat kinderen het makkelijkst te portretteren zijn omdat ze zich geven en vrouwen het moeilijkst omdat ze zich niet helemaal mogen geven. Echter een van de mooiste portretten vind ik dat van de oude mevrouw Heyberg- Ledeboer, opgezet in een hele levendige en losse toets. Een andere uitspraak van Mees is dat het uiterlijk het belangrijkste is want het is tegelijk de spiegel van de ziel.

Naast de portretten schildert hij bloemen, landschappen en een enkel ander werk dat beïnvloed is door bijvoorbeeld de schilder en theoreticus Willem van Konijnenburg, waar hij bevriend mee was. Hij is te veel een uitbeelder van wat hij ziet om zich blijvend door allerlei theorieën te laten leiden. Niet alleen werkte hij in olieverf, maar ook met aquarel, pastel en was een doeltreffend tekenaar. Er zijn schitterende landschappen van zijn hand. Vooral die van Ierland en Zoutelande spreken mij aan, waar een vrijheid is veroverd op het academische wat zich ook onherroepelijk laat zien in zijn werk.

zelfportret geschilderd tussen 1910 - 1920



Leuk is het te vermelden dat zijn vrouw Nettie potten en vazen maakte achter in de tuin van hun huis aan de Mathenesserlaan, waar in de bloemen geschikt zijn die Herman Mees schildert. Aan de onderkant van deze potten schildert hij een meesje met glazuur.

In het hele boek zijn snelle schetsen te zien van figuren in beweging de zogenaamde “theetekeningen”. Als Herman Mees ziek is en niet kan schilderen, ziet hij figuren in de theebladeren van het kopje thee dat hij krijgt. Deze schildert hij met oost-indische inkt. Ze zijn vol vaart geschilderd en met veel humor.

Ook al is hij een gevestigd kunstenaar, hij blijft ook een zoeker. Zo is hij een van de oprichters van De Onafhankelijken waarin kunstenaars zich naar

voorbeeld van hun Parijse vakbroeders verenigden tegen de gevestigde kunst en vochten voor meer artistieke vrijheid. Op zijn vele reizen bezocht hij tentoonstellingen van moderne kunstenaars. Wel wijst hij de -ismen van zijn tijd (het kubisme, futurisme, expressionisme dadaïsme) af omdat ze volgens hem leiden tot onvolledige kunst.

Tenslotte geeft het boek met zijn mooie reproducties een interessant beeld van een kunstenaar in zijn tijd, die integer en met veel vakmanschap een groot oeuvre tot stand brengt. Als u geïnteresseerd bent is er op de website www.hermanmees.exto.org veel te zien en meer informatie over Herman Mees te vinden.

Hermance Mees
Email: tillm015@planet.nl ■

ONZE OPA'S OPA'S WAREN BROERS

EEN DUBBELINTERVIEW MET 2 JONGE MEZEN STUDEREND IN AMSTERDAM

Het Amsterdamse studentenleven bracht Anna Céline (23) en Reinier Willem (25) een paar jaar geleden bij elkaar. Door gezamenlijke vrienden werd hen vaak de vraag gesteld of ze familie van elkaar zijn. “Vast wel, maar dan ver weg”, werd daarop geantwoord. Op een goed moment dook Reinier de naslagwerken in en vond een beter antwoord op deze vraag. Het bleek dat de broers Bernard, (R9-12), 1835-1911, directeur van de Rotterdamsche Hypotheekbank voor Nederland in Rotterdam (Anna) en Lucas (9-13), 1840-1882, Nederlands Hervormd predikant (Reinier) zoons waren van hun “staak-vader” Rudolf Adriaan, (8-4), 1789-1866. Sindsdien is het dus: “Onze opa's opa's waren broers”. Het contact bleef en zo ontstond dit interview tussen de studenten Culture, Organization & Management en Erfgoedstudies, beide aan de Vrije Universiteit: twee jonge Mezen die op het punt staan de wereld in te vliegen.

Word je vaak geconfronteerd met je achternaam?

A: Mensen die ik ontmoet, denken vaak dat Mees mijn tweede naam is. Als in Anna Belle, Anna Roos, Anna Loes.. Anna Mees. Daarom blijven mensen me soms ook Anna Mees noemen en daardoor denken anderen weer dat dit mijn twee voornamen zijn.

R: Ben jij dan familie van...? Ben je dan van de Groningse of de Rotterdamse tak? Is zij dan een zusje/broertje van je? Dat soort vragen kreeg ik van jongs af aan gesteld en omdat ik meestal geen idee had, gaf ik vaak het antwoord dat er net zoveel Jansens als Mezen bestonden.

Vanaf mijn basisschooltijd zijn mijn vrienden me Mees gaan noemen. Iets wat zo doorgevoerd is dat ik hier in Amsterdam nog wel eens hoor dat mensen, voordat ze me leerden kennen, altijd gedacht hadden dat het mijn voornaam was. Een goed vriendje van me met dezelfde voornaam werd

daarom vaak ook Pierson genoemd.

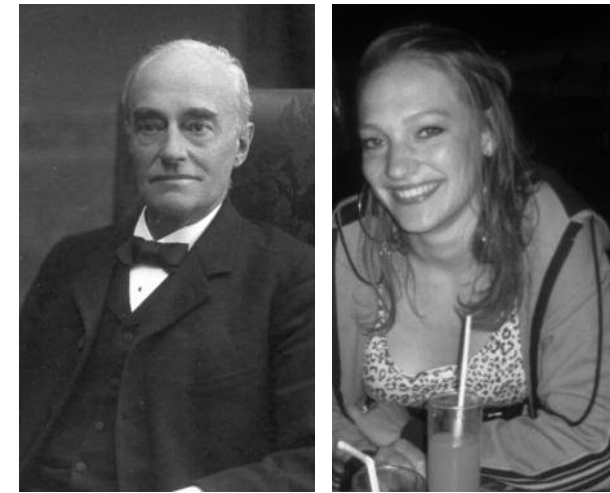
Werd er van huis uit aandacht besteed aan je voorgeslacht?

A: Niet heel direct, maar in Marten's huis hangen bijvoorbeeld schilderijen van zijn ouders en zo nu en dan vertelde hij over hen en over anderen.

R: Het keramiek bordje dat vroeger bij mijn ouders thuis boven de trap hing, dat was eigenlijk het enige waardoor ik dagelijks aan mijn achtergrond werd herinnerd. De stier en de meesjes. Toen ik jong was droeg mijn vader zijn zegelring nog. Dat intrigeerde mij wel. Zo'n klein voorwerp dat generatie op generatie werd doorgegeven en de geschiedenis die je daarmee aan je hand met je mee droeg.

Draag je zelf de zegelring?

A: Eigenlijk alleen op familieaangelegenheden,



zoals de Mezendag en laatst de 80e verjaardag van tante Helen. Ik vind 'm wel heel mooi, goud met blauw en klein. Ik heb 'm van Madeline gekregen voor mijn 18e verjaardag en vind het bijzonder om te hebben. En om dus soms te dragen.

R: Op mijn 21ste verjaardag kreeg ik een ring, maar ik heb hem zelf nog nooit gedragen. Hij ligt netjes in een kluisje te wachten totdat ik hem weer kan doorgeven. De tijden zijn veranderd. Dat wat er vroeger aan verbonden werd leeft nu niet meer in de moderne maatschappij.

Heb je wel eens deelgenomen aan de Mezendag?

A: Ja ik was op de laatste familiedag twee jaar geleden. Kanovaren en kleiduiven schieten. Ik vond het leuk om te zien dat er veel en ook buitenlandse Mezen op af kwamen. Als ik volgend jaar in Nederland ben, kom ik zeker weer.

R: Nee, dat is er helaas nog niet van gekomen.

Jullie studeren beiden aan de Vrije Universiteit in Amsterdam. Waar ben je op dit moment mee bezig?

A: Ik ben nu bezig met mijn afstudeeronderzoek naar interculturele communicatie trainingen die worden gegeven bij het Tropeninstituut. Hiervoor interview ik mensen die zo'n training hebben gevolgd, en die in het buitenland zijn (geweest) om daar een paar jaar te werken. Daarnaast doe ik mee aan het Nour project van Aiesec. Dit heeft als doel wederzijds begrip tussen Westerse en Arabische culturen te vergroten en stereotypen tegen te gaan. Met een groep van twintig Nederlandse studenten zijn we nu met een voorbereidingsprogramma bezig, waarbij we lezingen en workshops krijgen over onder andere de Islam en internationaal management, evenals Arabische les. In de zomer gaan we stage lopen in het Midden-Oosten en Noord-Afrika. Gezien mijn liefde voor de Franse taal en de



interesse in waar de ongeveer 350.000 Nederlanders van Marokkaanse afkomst vandaan komen, heeft Marokko mijn voorkeur en ga ik waarschijnlijk daar naartoe. Ik vind het ontzettend interessant en leuk om me hiermee bezig te houden. Er gebeurt in de Arabische wereld zoveel waar wij in Nederland van alles over horen; nu heb ik de mogelijkheid om daar een aantal maanden zelf echt te wonen en te werken. In het najaar, na de stages, zullen we onze ervaringen delen met verschillende groepen in Nederland.

R: Ik volg nu de master Erfgoedstudies. Nadat ik mijn bachelor Bouwkunde in de richting restauratie had afgerond wilde ik meer te weten komen over hoe het verleden het heden kan inspireren. Wat de waarde van erfgoed is en hoe de inzichten en uitgangspunten hierop veranderd zijn en wellicht gaan worden. Het is opmerkelijk hoe men in deze tijd tegenover de waardering voor het verleden en ons (monumentale) erfgoed staat.

Komende zomer ga ik twee vakken volgen aan de Vrije Universiteit in Berlijn. Het plan is om daar mijn scriptieonderwerp ook aan te verbinden. Juist omdat de bewoners van die stad als geen ander geconfronteerd worden met haar verleden. Men maakt daar nog dagelijks gebruik van gebouwen uit de beide Wereldoorlogen en de Koude Oorlog. Ik ben onder andere erg benieuwd hoe mijn generatie kijkt naar deze kant van het erfgoed. De toekomst zal laten zien wat er van het verleden overblijft.

Reinier Willem Mees is geboren in Utrecht op 05-05-1984 en zoon van Willem Mees en Elise Mees-Klapwijk. Email: rwmees@gmail.com

Anna Céline Mees is geboren in Den Haag op 06-06-1986 en dochter van Marten Mees en Saskia van Basten Batenburg. Email: a.c.mees@gmail.com ■

IN GESPREK MET JONATHAN MEES

VOOR/OP/ACHTER HET SCHERM, OVER HET BELANG VAN FILM

Jonathan Mees (1963) en zijn partner Sigrid Meijer wonen met dochters Julia (6) en Rosa (3) in Utrecht. Hij vertelt over zijn werk in Amsterdam als communicatiemanager bij het Nederlands Fonds voor de Film.

Wat heb je met film?

Film is laagdrempelig en een krachtig medium om verhalen te vertellen.

Alles aan de bioscoopfilm boeit mij: het maakproces, het spectrum van artistieke kunstwerk tot commercieel vermaak en alles er tussenin. De marketing en de enorme veranderingen die aan de gang zijn door de komst van internet en digitalisering. Mijn vak is communicatie en publiciteit. De speelfilm of documentaire op het grote doek beschouw ik als de heilige graal. Iedereen kan zich laten meeslepen en onderdompelen in een film. Zeker in deze vluchtige tijd vind ik het bijzonder dat een film in anderhalf uur onverdeelde aandacht krijgt van publiek in het donker van een bioscoop.

Hoe vind je jouw werk?

Het werk is leuk en uitdagend. Het Filmfonds verstrekt subsidies aan filmmakers zodat speelfilms, documentaires, animatie films en experimentele films gemaakt kunnen worden. Omdat filmproductie zo'n duur proces is en ons land zo'n klein taalgebied heeft, zouden er zonder steun nauwelijks Nederlandse bioscoopfilms van de grond komen. Het fonds verdeelt gemeenschapsgeld en dat is altijd een te beperkte som voor een grote groep aanvragers. Er zijn altijd meer aanvragen dan gehonoreerd kunnen worden en dat feit is voor makers soms moeilijk te accepteren.

Het fonds dient dus zo duidelijk en integer mogelijk te werk te gaan en daarover helder te communiceren. Dat laatste is mijn verantwoordelijkheid. Ik probeer dat te bereiken door middel van persoonlijke contacten met makers en media en door elektronische en gedrukte middelen. Met de verschillende belangen van filmmakers, vertoners, distributeurs, politiek en de media is het soms lastig om het iedereen naar de zin te maken.

De filmwereld lijkt zo glamoureu, maar is dat ook echt zo?

De familie van mijn moeders kant (Gloria Coolidge) is Amerikaans. Ik vind het lastig om uit te leggen bij wat voor organisatie ik werk. Dat er überhaupt overheidsgeld naar filmproductie gaat, is voor Amerikanen onbekend. Na uitleg is hun reactie bewonderend: wat is Europa toch ver vooruit in dit

opzicht.

Ik heb een nicht die Hollywood-actrice is. Jennifer Coolidge heeft het enigszins gemaakt, maar is nu 48 en merkt wat een cut-throat wereld de filmwereld is en hoe moeilijk om in Hollywood aan het werk te blijven. Ze had 20 jaar nodig om zich van B-films op te werken tot enkele Block busters. Na enkele jaren van bijrollen en inferieure science fiction films zoals die ene waarin ze zich onder laat kotsen met zwart braaksel door een buitenaards monster, speelde in onder meer American Pie en Legally Blonde. Daarnaast is ze ook nog comédienne en af en toe in toneelstukken te zien. Haar vader vond haar laatste stuk maar 'raunchy' (ranzig, grof), gelukkig trok het wel volle zalen.

Welke genre heeft jouw voorkeur?

Niet alleen de speelfilm trekt mij aan, maar ook het genre van animatie en documentaire. Zelf heb ik in 1997 een documentaire gemaakt, met een vriend die de Filmacademie heeft gedaan. De documentaire ging over een oud landhuis op een eilandje in de Baltische zee. Naar een eigen idee, met een geleende 16 mm filmcamera, en zonder externe financiering.

De documentaire werd onder meer geselecteerd voor het International Documentary Festival Amsterdam (het grootste documentaire festival ter wereld), maar helaas was er geen Nederlandse omroep geïnteresseerd om het uit te zenden. Een te obscuur onderwerp waarschijnlijk.

Ik ondervond tijdens het maakproces hoe zwaar het is om een film te maken. Er komt veel bij kijken: een idee uitwerken tot een aansprekend filmplan. De financiering moet geregeld worden, een technische planning gemaakt, taakverdeling (regie, camera, geluid, vertaling etc.), de logistiek van het draaien in het buitenland, de dilemma's van de montage. En tenslotte de inspanningen om de film vertoond te krijgen. Het maakte mij regelmatig moedeloos en vergde veel van mijn doorzettingsvermogen. Als je daarna aanwezig bent bij de vertoning van je film en positieve reacties krijgt, is dat een geweldige beloning na al het geploeter.

Wat vind je hoogtepunten in je werk?

Bij het fonds organiseer ik met enkele collega's

evenementen. In 2004 ging de Oeuvreprijs naar Paul Verhoeven. Na een jaar of 20 kwam Verhoeven als verloren zoon terug naar Nederland om direct daarna zijn film Zwartboek te maken. Op de feestelijke avond van de uitreiking door de staatssecretaris kreeg de laureaat onder meer videoboodschappen te zien van Sharon Stone en Arnold Schwarzenegger. De rode loper, limousine en een batterij fotografen achter dranghekken ontbraken niet. Hans van Mierlo was een serieuze juryvoorzitter, Loes Luca een gangmakende gastvrouw en de zoons van Rogier van Otterlo, de band Kayak en de vrouw van Verhoeven verzorgden de muziek. Het werd een succes dat alle Nederlandse media haalde.

Een ander hoogtepunt vond ik de Oeuvreprijsuitreiking aan Robby Müller op 2 maart 2009 in Paradiso. Minister Plasterk reikte de prestigieuze filmprijs uit. Müller is een wereldberoemde cameraman die toch enorm bescheiden is, met zo'n negentig films op zijn naam. Grote regisseurs als Lars von Trier, Michael Winterbottom, Jim Jarmusch en Wim

Wenders maakten met hem hun belangrijkste films. Ik regelde vooraf de interviews voor Wenders en Jarmusch. Jarmusch vond ik een inspirerende man. Hij maakte met Müller al jaren eigenzinnige films die zich met hun bijzondere sfeer en vreemde personages in je herinnering nestelen. Hij noemde Müller een magiër met licht. Zoals de Inuit in Groenland 40 benamingen kent voor het woord sneeuw, heeft Müller die voor verschillende soorten licht. Müller noemde hij een vakman die dat alleen zelf nog niet weet. Zowel de toespraak van Wenders als Jarmusch was die avond zeer ontroerend. Even vergat je alle decorum.

Ga je zelf nog een film maken?

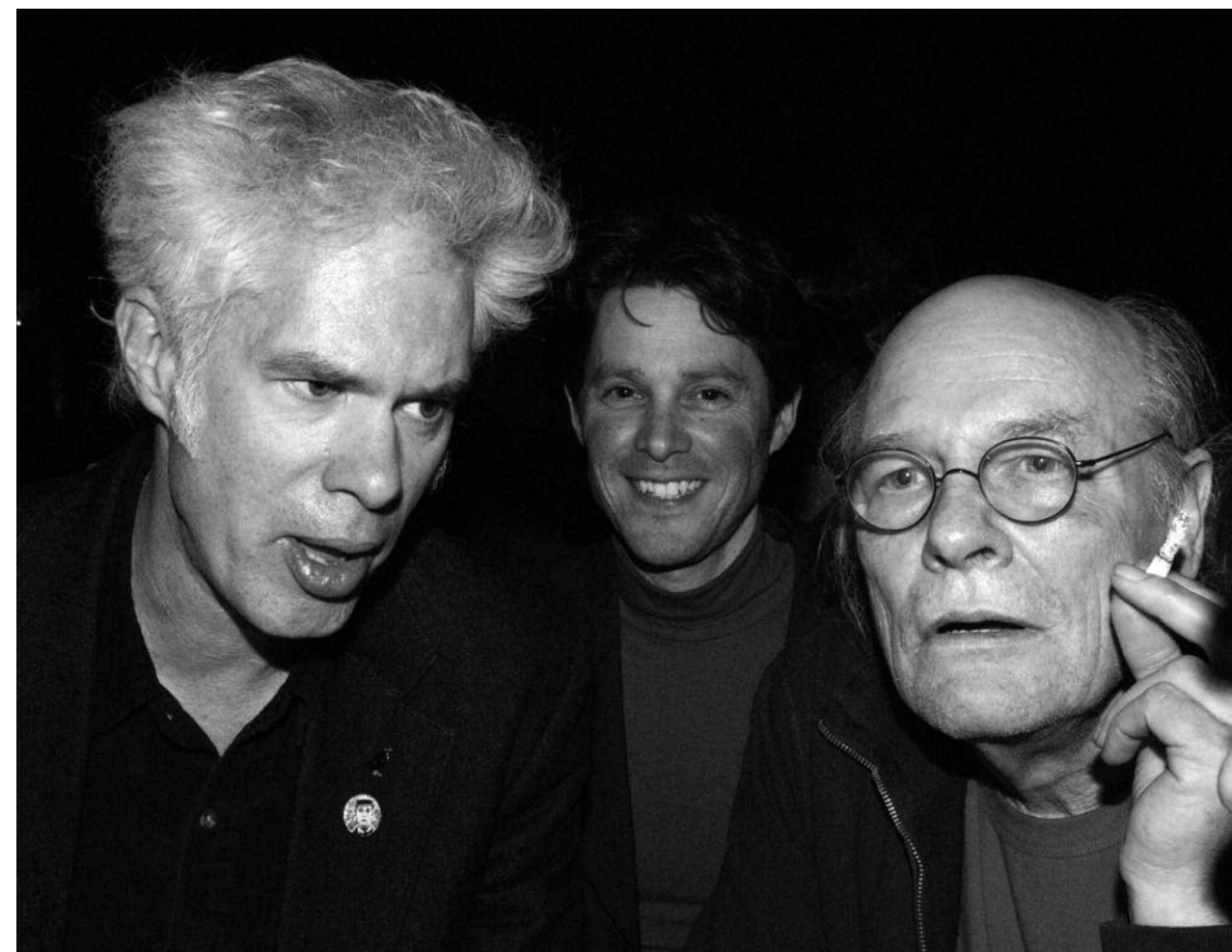
Als de kinderen wat ouder zijn kijk ik ernaar uit nog eens een documentaire te maken.

Zelf iets scheppends te doen, de kracht van het bewegende beeld, het blijft fascineren, hoe lastig het proces ook is. Want wat op film staat heeft toch een beetje het eeuwige leven.

Jonathan Mees Email: j.mees@filmfonds.nl ■

Regisseur Jim Jarmusch, Jonathan Mees en Robby Müller

Foto: Pat Kockelkorn



WERK IN UITVOERING

PERSONELE UNIE VAN DE STICHTING VAN DER DUSSEN VAN BEEFTINGH FONDS EN DE STICHTING GESLACHT MEES

Het bestuur van de Stichting van der Dussen van Beeftingh Fonds heeft in 2008 het bestuur van de Stichting Geslacht Mees benaderd om samen na te denken over de toekomst van het fonds. Reden hier voor was dat er weinig aanvragen voor ondersteuning binnenkomen, het fonds weinig bekend is onder de Mezen en de criteria voor ondersteuning beperkend werkten. De situatie werd door het bestuur als onbevredigend ervaren.

Tijdens de gesprekken ontstond bij iedereen de wens om een nieuwe koers te zoeken die past bij deze tijd, met een nieuwe doelgroep. Diverse ideeën werden besproken, van studentenbeurzen, culturele ondersteuning tot prijsvragen met een thema.

Uiteindelijk is besloten dat het bestuur van de Stichting van der Dussen van Beeftingh Fonds zal aftreden en het bestuur van de Stichting Geslacht Mees (SGM) in Personele Unie het bestuur van het fonds zal overnemen. Dit om een nieuw beleid uit te zetten dat heel dicht bij het werk van de Stichting zal liggen. Er was in de loop der jaren te weinig contact onderhouden tussen de beide stichtingen en in deze opzet kan daarvan geen sprake meer zijn.

THE GREEN ROSETTE BAKE SHOP

Below please read the amazing story of Marten and Carolynn Mees and their Green Bake Shop tucked away in the beauty of Egmont, B.C. (Canada). It cannot get more sustainable than this!

The Bake Shop as it stands today was just a thought some years ago as Carolynn was working on the Skookumchuck Narrows Trail for her British Columbia Parks job. Often she was on the trail and people would ask her, where can I find a coffee? Maybe a snack? This was the start of an idea for a small family business. Carolynn and Marten had thought of working together – baking – but the nearest possible location was 25 km away. Far too much driving! Then a new thought came up. What about a bake shop on the trail? The Skookumchuck Provincial Park Trail passed directly in front of the

Om dit te realiseren moet wel één artikel van de statuten gewijzigd worden, nl dat niet meer dan de helft van het aantal bestuursleden van het fonds ook bestuurslid is van de SGM. Daarvoor is een bezoek aan een notaris gebracht die, om zeker te zijn van de doelstellingen zoals bedacht door Pieter en Sara van der Dussen van Beeftingh-Mees, de testamenten van de beide echtelieden heeft opgevraagd. Prachtige, handgeschreven documenten hebben uitgewezen dat er geen specifieke bepalingen zijn die zo'n Personele Unie in de weg zouden staan. Na ondertekening van de benodigde stukken zal de statutenwijziging bij de notaris gepasseerd worden. In goed overleg zal dan de overdracht plaatsvinden.

Hoe de nieuwe koers er concreet uit zal zien, hopen we in de volgende Kroniek te kunnen beschrijven. Wie daar een mening of wensen over heeft is van harte welkom om mee te denken en suggesties te doen. Ons aller wens is dat het geld van onze verre voorouders die geen kinderen nalieten, enthousiasme teweegbrengt en plannen of projecten mogelijk maakt die werkelijk gewenst zijn en vreugde kunnen brengen.

Namens de beide stichtingen,
Madeline ter Horst - Mees ■



family property, Marten could build the structure from wood standing in the forest, a friend of ours had a portable sawmill which we could use to saw the Western Red Cedar, Coastal Hemlock and Douglas Fir that stood in front of us. All these woods lend themselves perfectly for building a structure, each with their own quality. We started cutting in the spring of 1999 and opened our doors in July 2000. It was a wonderful start for the new millennium.

The Baking

Carolynn is the baker. We feel she has it naturally. She is self-taught. Her 'Oom' Aries Timmermans opened a bakery in Southern Alberta, Canada when he and his brother, Carolynn's father, emigrated from Holland in the early 1950s. Carolynn also worked in a small bakery in Tofino on the West Coast of Vancouver Island so there is some history with baking. Carolynn works mostly using her own recipes but also takes "older" recipes and customizes them for various reasons. Carolynn has shown Marten what types of dough she uses in a day, so Marten has learned how to make all the dough containing yeast – the "risers". One of the Green Rosette's most well known delicacies is the Skookum Cinnamon Bun. This creation is a collaboration of Marten's yeast dough and Carolynn's recipe rolled into one.

Fresh ingredients make for the best flavors so we have a small berry farm in the forest by the house. We grow blueberries and raspberries for the bakery and we also wild pick blackberries that grow wild all through the forest in sunny openings between the trees. Simple good food and an excellent cup of organically grown coffee or tea keep people coming back every summer.

The Bake Shop is only open to the public in the summer months. There is not enough traffic in the park during the winter to stay open but all winter long we bake for a local outlet 25 km south of Egmont. Egmont itself only has a population of 100! One other interesting note: cars cannot park in front of the Bake Shop. There is a parking lot 300 m away on the main road, thus some effort is required to arrive at the shop. Also, there is no cell phone coverage in Egmont so you can enjoy your "bakje koffie en lekker hapje" in peace and quiet listening only to the nearby stream flowing through the forest and not the constant ringing of cell phones and the noise that accompanies automobiles.

If you are fortunate you may even see a black bear walking along the stream bed in search of his own fresh berries! There are enough to share!

Marten Mees Email p/a adine@cbsr.ca (zusje van Marten) ■

A ROYAL VISIT TO CANADA'S

CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY FORUM

As explained in our editorial we tried to give attention to green subjects in this year's Kroniek. We bumped into Adine Mees, our family member who lives in Vancouver Canada and who is President and CEO of the Canadian Business for Social Responsibility. Recently HRH The Prince of Wales paid a visit to Adine's organization in Toronto and showed himself very much engaged with the need for a greener industry and business environment. See the news flash below and the picture featuring HRH and Adine.

HRH The Prince of Wales meets with CBSR, Canadian Business Leaders to Discuss Transformational Corporate Social Responsibility

During the upcoming Royal Visit to Canada, HRH The Prince of Wales joined a working session of Canadian business leaders organized by Canadian Business for Social Responsibility (CBSR) on Wednesday, November 4, 2009 in Toronto.

His Royal Highness The Prince of Wales is a Patron of CBSR and is recognized as a global leader on responsible business practice and business action on climate change. His Royal Highness discussed the elements that create successful leadership on social responsibility and climate change, and the ways that Canadian executives can incorporate these into successful and profitable business strategy.



"This meeting provided a unique opportunity for Canadian leaders to learn from and exchange ideas with one of the world's foremost advocates for corporate social responsibility. CBSR is extremely pleased to be able to convene a powerful group of leaders to discuss the transformational change of our economy," says Adine Mees, President & CEO, Canadian Business for Social Responsibility. The cross-sectoral group of 35 CEOs spent time in dialogue to discuss Canadian CSR leadership successes and highlight the critical challenges facing industry. Hosted by Mr. Phillip Crawley, Publisher & CEO, The Globe and Mail, Mr. Rupert Duchesne, President & CEO, Groupe Aeroplan Inc., and Ms. Adine Mees, CEOs in attendance included: Mr. Eric Gales, President, Microsoft Canada, Mr. Sean Miller, President, Motorola Canada Ltd. and Mr. Dene Rogers, President & CEO, Sears Canada.

"Microsoft Canada firmly believes that doing the right thing is not only good for communities, it's also good for business," said Eric Gales, President, Microsoft Canada. "The expanding network of Canadian leaders concerned with business, social and environmental performance will benefit from HRH The Prince of Wales global perspective."

The CEO working session launched the 7th Annual CBSR Summit on Corporate Social Responsibility, which took place Thursday, November 5, 2009 at the Fairmont Royal York Hotel, Toronto. The CBSR Annual Summit is Canada's premier conference on Corporate Social Responsibility (CSR). The 2009 Summit was themed Transformational Corporate Social Responsibility: The Next Wave of Business Leadership, Innovation and Performance.

Adine Mees Email: adine@cbsr.ca ■

THROUGH THE EYES OF...

In our journey around the world looking for creative Mees talent we discovered Monique Mees and her work as multi-media artist. She lives in Vancouver, Canada and her most recent exhibition concerns The Eyes "which are our window to the world and as much a reflection of our universe" as you can read below.



Monique Mees' latest exhibition SPECIMEN/THE EYE

The eyes are our window to the world and as much a reflection of our universe. Vision might be the sense most relied upon by humans. It functions as an iris or an aperture allowing light to strike it, setting off a series of electrochemical reactions within itself. These reactions are interpreted by the brain, creating the images that we see. It is designed to capture and analyze light. In short, the eye is a box, with a lense to focus the light that enters it, and cells to process the light. The image created by the eye is real and inverted. This parallels how the box camera or camera obscura works, more so the box admits light burns the image on the paper or in the day glass/metal plates sensitized with emulsions. The latent image is brought into existence through chemistry. These methods of inquiry intrigue me and compel me to pursue this project in such a way. In the video entitled "The Eye" I have chosen to look out at the sun and watch my eye operate the changing levels of light as well as to provide an image on the eye of the physical surroundings. If you look carefully you can see the world reflected and the moving sun like a beacon of light in a shiny landscape.

This idea was pursued while I was being assessed to be a living kidney donor eleven months ago and

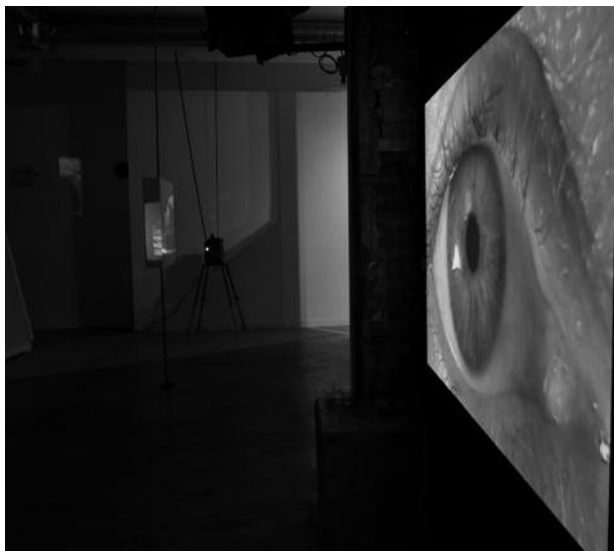
About Monique Mees

Monique Mees graduated with honors from the Emily Carr College of Art and Design in 1987. She pursued a stipendium in Germany at the Staatliche Der Bildenden Kunte, Karlsruhe. She studied painting under the painters Max Neuman, Friedeman Hahn and Marcus Lupertz... all of whom are internationally acclaimed artists from the German expressionist movement of the 80s when painting was still at its prime.

On return to Vancouver she resided in a three thousand sq ft loft at 163 east Hastings in the hearts of the down town east side for the following ten years where she pursued her art but in a more multi/interdisciplinary methodology... She added the element of photography where she pioneered the use of 'Liquid Light, a light sensitive emulsion used to make her own custom large black and white photos on canvas. The Catriona Jeffries Gallery pursued her early on in her career in the early to late nineties... Only to realize that the other side of art making that was not sell biased made more sense. At which point she began exhibiting in the non-profit gallery scene in Vancouver.

Mees received numerous cultural grants from both the Canada council and the BC cultural grants for her work, which has been shown both nationally and internationally.

Today she works predominately with multi media installations... She is not bound by



since then I was able to pass the extensive testing to donate a healthy kidney to my partner. The technology and the mind, body, spirit connection is an experience I cannot attempt to put into words other than miraculous and the body's will to heal after medical intervention has succeeded. My kidney had to be custom fit into my partner's belly. It came equipped with not one but two small arteries that needed to be configured to fit to one of his larger arteries. The surgeon made a pair of "pants" that let blood pump from one route into two. I feel lucky that I was able to donate a vital organ to succeed his mortality. Thank you to the surgeons, family and a

massive amount of friends and fortified clinical transplant staff who made this intervention successful and helped us to convalesce so I could finish the project and more so, move forward with life. I still have a lot I need to do and say within my art.

The EYE and HISTORICAL SPECIMEN PLATES are meant to be viewed in unison they have a symbiotic relationship that brings the viewer in.

Monique Mees
info@artspk.ca
Vancouver, BC Jan. 2010 ■

LYDIA STAAB - MEES

90e VERJAARDAG

Op 19 mei jl vierde Lydia Staab-Mees haar 90e verjaardag in goede gezondheid! Hier op de foto vergezeld door haar twee broers Wouter (links) en Henk (rechts). ■



UIT DE OUDE DOOS



Voor onze vaste rubriek Uit de Oude Doos vond Antoinette Goslings - Mees weer wat moois uit onze kroniek uit 1942.

In de kroniek no. 4 van januari 1942 schrijft W.C. Mees onder de titel EEN WONDERLIJKE BELASTING, dat hem eens door de directeur van het Museum van Oudheden is verteld, dat deze een document onder ogen had gehad waaruit bleek dat een zekere Mijnheer Mees belasting betaald had voor het recht om het haar van zijn knecht te poederen.

Schrijver liet een onderzoek instellen naar deze materie op het Archief. Uit dit onderzoek bleek, dat in de notulen van het Staatsbewind der Bataafse Republiek op 2 Dec. 1805 een ordonantie voorkomt betreffende: Belasting op het dragen van gepoederd haar-art 40.

Over regelgeving gesproken!! ■

Vierde Afdeling.
Belasting op het dragen van gepoederd haar.
Art. 40.

„Alle die geen of genen, hetzij man of vrouw, welke met en na den eersten January 1806 zullen verkiezen haarpoeder te dragen, hetzij met rond of gekapt haar, paruken, tourtjes of wat dies meer is, zonder eenige exceptie, zullen daarvoor moeten vragen acte van consent, en zullen door middel van een biljet volgens het formulier Litt. E. welke acten af te geven volgens formulier F., zullen worden geschreven op zegels van vijf guldens, welke alleen zullen goed zijn voor het loopende jaar in hetwelk dezelve zullen zijn afgegeven en zulks op de boete bij art. 2 vastgesteld.”

Deze belasting, die werd ingesteld in een tijd, dat de eigenlijke pruikentijd reeds voorbij was, maar toen de Overheid dringend behoefte had aan geldmiddelen, vond echter door de verandering der mode zijn natuurlijk uiteinde.

Uit het ingestelde onderzoek bleek tevens, welke leden van onze familie voor hun ijdelheid of voor hun vasthouden aan de mode tol moesten betalen.

In het Rotterdamsche Cohier op het dragen van gepoederd haar 1806-1811 komen voor:

Jan Rudolf Mees	won. wijk B. No. 41 (-Zuidblaak)	
Sara Johanna Mees,		
geb. Blokhuyzen	idem	idem
Wed. M. R. Blokhuyzen	idem	idem
Adriaan Mees	won. wijk B. No. 40	idem
C. E. Mees		
geb. van Oordt	idem	idem
Johanna Mees, huysvrouw		
van G. van Oordt	won. wijk B. No. 47 (-Geldersche kade)	
Rudolf Mees	idem	idem
Gregorius Mees	won. wijk M. 278 (-Nwe Haven)	
Aletta Mees geb. de Mirell	idem	idem
		W. C. M.

OPROEP VAN DE PENNINGMEESTER

Dit jaar vindt u in de Kroniek de bekende brief van de penningmeester met het verzoek om een bijdrage aan de stichting. Die bijdrage wordt zéér gewaardeerd en is ook dringend nodig om de Kroniek mooi te kunnen blijven uitgeven, om de website te kunnen onderhouden en om het lustrum van volgend jaar te kunnen financieren.

Leg de brief dus bij uw rekeningen en laat ieder naar vermogen bijdragen!

Hartelijk dank! ■

ALEXA TER HORST



Alexa ter Horst die vorig jaar schreef over de vaccinatie-campagne in Tsjaad van Artsen zonder Grenzen, werkt nu in Mweso, Oost Congo.

Haar avonturen kun je lezen op:
www.alexaterhorst.waarbenjij.nu
wachtwoord: pakistan ■

FINANCIEEL VERSLAG 2009 S.G.M.

Inkomsten		Samenvatting		
Rente	1.038,33	Saldo Mees Pierson	Per 1.1.2009	5.635,87
Contributies	4.975,39	Saldo Postbank	Per 1.1.2009	4.472,85
Verkoop familie-artikelen	17,50	Saldo Roparco I	Per 1.1.2009	17.879,40
Diverse	0,00	Saldo Roparco II	Per 1.1.2009	19.203,82
Totaal Inkomsten	6.031,22			
Uitgaven		Saldo	per 1.1.2009	47.191,94
Administratiekosten				
(Bank/KvK/website)	584,59			
Kroniek	2.157,60	Inkomsten 2009		6.031,22
Aankoop familie-artikelen	230,00			
Totaal Uitgaven	2.972,19			
		Uitgaven 2009		2.972,19
Voordelig Saldo 2009	3.059,03			
Waardering familie-artikelen		Saldo Mees Pierson	Per 31.12.2009	6.257,52
Waarde voorraad per 1.1.2009	827,78	Saldo Postbank	Per 31.12.2009	5.871,90
Toename in 2009	230,00	Saldo Roparco I	Per 31.12.2009	18.380,02
Afname in 2009	17,50	Saldo Roparco II	Per 31.12.2009	19.741,53
Waarde voorraad 31.12.2009	1.075,28	Saldo	per 31.12.2009	50.250,97

DE WEBSITE VAN DE STICHTING GESLACHT MEES

In het bestuur werden al lang plannen gemaakt om een website op te richten waar in ieder geval informatie kan worden verkregen. Ook leeft al een tijd de wens om de genealogie van de afstammelingen van Joris Mees te publiceren, met in acht neming van de privacy wetgeving.

We zijn nu zover, dat we een begin kunnen laten zien waar natuurlijk nog veel aan gewerkt zal moeten worden, maar het eerste resultaat is er. Wij, dat zijn Alexander (R13-14-1), amees@xs4all.nl, Valentijn (R13-21-6), valentijn_mees@hotmail.com en ondergetekende. We zijn begonnen met wat algemene informatie, een aantal oudere Kronieken en foto's van de laatste familiedag. Er moet nog informatie over het schilderijenbestand bij komen en misschien gaan we nog een soort webwinkel maken waar je Mezen-artikelen kunt bestellen. U ziet, de plannen zijn er. Nu nog de verdere uitvoering. We kunnen zeker nog hand- en spandiensten gebruiken, maar ideeën of kritiek, liefst opbouwend, is altijd welkom. Graag een mail naar een van de genoemde adressen. U kunt natuurlijk ook een brief schrijven of mij bellen. Nu nog het adres van de site: dat is hetzelfde gebleven, maar het is nu ergens anders onderge-

bracht www.familiemees.com. Links op het scherm is een aantal rubrieken die men kan aanklikken. De genealogie is niet op deze site gezet, maar wel bereikbaar via de pagina Genealogie. U krijgt niet een schematisch overzicht, maar steeds een deelfragment als u een naam intikt. Bijvoorbeeld als u de naam van Teutem intikt krijgt u de echtgenote van Marten Mees en haar vader. Als u Anna Hendrina van Teutem selecteert en vervolgens klikt op Ga naar persoon dan krijgt u het gezin van Marten en Anna Hendrina Mees - van Teutem en haar ouders. Het systeem geeft aan als er meer voorouders bekend zijn. Op het moment van schrijven van dit staan de schematische overzichten er niet meer op. Getracht wordt om die weer beschikbaar te stellen als u dit leest.

Hans Mees (R12-13), jr.mees@hetnet.nl ■

GEKKE MEZENVERHALEN EN BELEVENISSEN

DE REDACTIE NODIGT LEZERS UIT TE SCHRIJVEN OVER GEKKE MEZENVERHALEN EN BELEVENISSEN.

ARTIKELN ZOALS OVER DEZE KILLERMEES ZIJN OOK ZEER WELKOM!

Koolmees met spechtneigingen...

De Bussumse Krant 31-03-10

Een paar dagen geleden kreeg ik een telefoontje van vriend Ruud uit Bussum. Duidelijk helemaal in lentestemming, want hij kwam met de prangende vraag of er koolmezen zijn die denken dat ze een specht zijn! Ruud had namelijk geconstateerd dat er aan zijn nestkastje werd getimmerd. Bij nadere observatie ontdekte hij dat er steeds een koolmees op het dakje van het vogelstulpje met zijn snaveltje tekeer ging. Als ware hij een heuse specht! Dat verbaasde Ruud in hoge mate en vroeg mij om een verklaring.

De koolmees heeft geen enkele notie van wat een specht is en wat zo'n vogel eigenlijk doet. Het enige gemeenschappelijke dat de beide vogels hebben is dat ze zogeheten hollenbroeders zijn. Ze maken hun nest uitsluitend in gaten, spleten, kieren en nissen. De specht is vrijwel uitsluitend bomenliefhebber, terwijl de koolmees (en ook de pimpelmees) hun nest ook vaak in door mensen geschapen ruimten maken. Zoals brievenbussen, omgekeerde bloempotten en zo af en toe in wegterende autowrakken. De zelfbouwende hollenbroeders hebben echter één genetisch bepaalde drang. Ze moeten ergens

in hakken ter voorbereiding van hun eierlegperiode. Daarom zien we de kool- en pimpelmezen dan ook vaak een poging doen om het al kant-en-klare vlieggat van de bij de Gamma gekochte nestkastjes te bewerken (zie de foto). Ze denken dan waarschijnlijk dat ze die hele holte helemaal zelf hebben gemaakt. Aldus navolging gevend aan een innerlijke drang, waar de beestjes zelf geen enkele weet van hebben. Pas nu zijn ze klaar voor het stichten van een gezinnetje!



Killermezen

In een grot in Hongarije spelen zich vreemde taferelen af. Koolmezen zaaien er dood en verderf. Bij ons zijn koolmezen lieve tuinvogels, tevreden met zaadjes, een insectje of een stukje appel. Maar in de donkere Hongaarse winters jagen koolmezen op vleermuizen. Ze brengen die bloedig aan hun eind en eten er met smaak van. De Hongaarse koolmezen herkennen het geluid van piepende dwergvleermuizen die overwinteren in grotten. En als ze echt honger hebben, worden ze kleine roofvogeltjes. Dat is nu pas ontdekt. Misschien is het ook voor de koolmezen zelf een nog vrij nieuwe gewoonte. Dan zou het niet de natuur van koolmezen zijn, maar vooral cultuur. Een handigheidje dat je van elkaar leert en ook weer doorgeeft aan soortgenoten. FRANS VAN DER HELM



FOTO MARRAKECH99

NRC handelsblad 12-09-09

